
Četrty kongres Evropske zveze visokih šol za planiranje

Author(s): Andrej POGAČNIK

Source: *Urbani Izziv*, No. 15, REGIONALNO PLANIRANJE (april 1991 / April 1991), p. 89

Published by: Urbanistični inštitut Republike Slovenije

Stable URL: <https://www.jstor.org/stable/44179831>

Accessed: 03-10-2018 11:12 UTC

JSTOR is a not-for-profit service that helps scholars, researchers, and students discover, use, and build upon a wide range of content in a trusted digital archive. We use information technology and tools to increase productivity and facilitate new forms of scholarship. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

Your use of the JSTOR archive indicates your acceptance of the Terms & Conditions of Use, available at <https://about.jstor.org/terms>

This article is licensed under a Attribution 4.0 International (CC BY 4.0). To view a copy of this license, visit <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>.

JSTOR

Urbanistični inštitut Republike Slovenije is collaborating with JSTOR to digitize, preserve and extend access to *Urbani Izziv*

Andrej POGAČNIK

Četrty kongres Evropske zveze visokih šol za planiranje

Od 13. do 17. novembra 1990 je v Reggio Calabria potekal 4. kongres Evropske zveze visokih šol za planiranje (AESOP). Ta organizacija, ustanovljena leta 1987, sedaj povezuje okoli 80 univerz, fakultet ali inštitutov iz 20 evropskih držav. Kot opazovalke so pridružene še nekatere univerze iz izvenevropskega Sredozemlja in z Bližnjega vzhoda.

Polnopravne članice so lahko le tiste visoke šole, ki podeljujejo diplomu, magisterij ali doktorat s področij planiranja, urbanizma, rurizma ali varstva okolja. S tem je dosežena jasna ločitev od rahlih usmeritev na fakultetah za arhitekturo, geografijo, sociologijo in podobnih. Najmočnejše so v AESOP-u prisotne univerze iz Velike Britanije, ki imajo tudi najdaljšo evropsko tradicijo socioekonomskega in regionalnega prostorskega planiranja. Sledijo Nemci in Francozi, zelo so angažirani tudi Skandinavci, Nizozemci in Švicarji. Med osebnostmi - protagonisti lahko najdemo Faludija, Fricka, P. Halla, Healeyjevo, Piccinata, Regulskega, Schmidta, Kunzmannia idr.

Kateri so glavni cilji AESOP-a? Ti so akademski stiki, izmenjave, skupni raziskovalni projekti, koordinacija študijskih programov. AESOP je v zadnjem letu izdelal kompletan imenik, pregled vseh evropskih visokošolskih programov za planiranje, učnega osebja, vpisnih pogojev, šolnin, štipendij ipd. Nadalje je pripravil predlog skupnega predmetnika, da bi dosegel čim večje medsebojno informiranje o sistemih planiranja v evropskih državah.

AESOP ima posebno skupino za spremljanje in vključevanje v programe Erasmus in Tempus. Ta, slednji, je dostopen tudi nam ob pogoju, da sta v skupni raziskovalni ali študijski projekt vključeni tudi dve zahodnoevropski univerzi. Do iniciranja takih stikov pa je možno priti tudi po drugih poteh, v okviru dčzel Alpe-Jadran, Pentagonale in Sredozemlja. AESOP goji tudi stike z drugimi profesionalnimi zvezami, kot so ISOCARP, IFHP, ameriška IAPA. AESOP izdaja tudi lasten časopis in občasno obsežnejša poročila s sestankov in kongresov.

Vsak od kongresov ima vodilno temo; lanska je bila povezovanje evropskih planerskih šol med Vzhodom in Zahodom ter Severom in Jugom. Na obeh relacijah so še velikanske razlike. Italijanske, španske, grške in jugoslovanske šole daleč zaostajajo za severnimi, vzhodnoevropske tudi. Presenetljivo je spoznanje, da sta v zahodnih državah popolnoma prisotni spoznanje in pričakovanje, da bodo vzhodnoevropske države slej ko prej polnopravne članice evropske skupnosti. Zato želijo spodbujati študij planiranja, subvencionirajo njihovo članstvo v AESOP-u; Vzhodnjaki so nasploh v središču pozornosti. Zanimivo je, kako črno-belo ti sedaj prikazujejo svojo situacijo. Enostavno zanikajo kakršen koli uspeh v planiranju ali urbanizmu zadnjih 45 let in bi nekritično sprejeli vse zahodno.

Jaz osebno sem ravnal drugače in v referatu opozarjal na nekatere pozitivne vidike dosedanjega planiranja in urbanizma v Sloveniji, kot so varstvo naravnih dobrin, policentriem, lokalna samouprava, relativno dobro ohranjeno okolje (kar je dejstvo) in pejsaž. Od Zahoda naj bi sprejeli le tisto najboljše in ne neusmiljenega tržnega tekmovanja za lokacijami, rento in intenzivno izrabo.

Ob vse večjem odpiranju proti vzhodnoevropskim državam so ostale države Juga nekako ob strani. Narašča celo težnja k zapiranju Evrope in za želje Turčije, Izraela, Egipta, Tunisa in drugih držav po članstvu ni posluha.

Dosedanji kongresi AESOP-a so bili v Amsterdamu, Dortmundu, Toursu, leta 1991 bo v Oxfordu, leta 1992 v Stockholmu in nato najverjetneje v Pragi. Letos naj bi prišlo na kongresu v Oxfordu do zanimivega soočenja in tekmovanja evropskih in ameriških planerskih šol, njihove uspešnosti in programskih različnosti. Članice AESOP-a naravnost tekmujejo, da bi priredile kongres ali vsaj kak sestanek odborov, čeprav neposredne finančne koristi ni. In mi? Pred leti je tak poskus žalostno propadel ob cenah Cankarjevega doma in nepripravljenosti raziskovalne skupnosti, mesta Ljubljane, FAGG, RVKOU-a in mnogih drugih za sofinanciranjem ali sponzorstvom.

Naj zaključim to kratko poročilo s ponudbo, da preko AESOP-a lahko pomagamo navezati stike s katero koli planersko visoko šolo v Evropi, še toliko lažje, ker sem član odbora predstavnikov držav in ker ima FAGG (IPSPUP), lahko rečem, častno mesto med članicami ustanoviteljicami.

prof. dr. Andrej Pogačnik, dipl. inž. arh.,
Katedra za prostorsko planiranje, Fakulteta za
arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo,
Ljubljana.

